

[Haunstrup Clemmensen.]

situationen den, at indeværende finansår vil give et kasseunderskud af en ikke helt ubetydelig størrelsesorden. Det vil naturligvis i den nuværende valutastituation være aldeles uforvarsomt. Det er derfor på denne baggrund, man skal se forslagene om i indeværende finansår på drifts- og anlægsudgifterne at gennemføre besparelser, altså en dæmpning af stigningstakten, en dæmpning af forøgelsen af de offentlige udgifter, af en størrelsesorden på ca. 225 mill. kr., hvilket trods alt er et beskedent beløb procentvis i sammenligning med de totale danske statsudgifter.

Om så de foreslåede takstforhøjelser på en 110-120 mill. kr. ligefrem skal betegnes som en besparelse på statsbudgettet, kan vel også være et spørgsmål om definition og udtryksform, men da de stort set skal gå til dækning af løn- og omkostningsstigninger, vil de naturligvis være med til at sikre en bedring af statsfinanserne. Og netop på denne omkostningsmæssige baggrund må det vel også være naturligt at gennemføre disse takstforhøjelser, fordi der jo på en række områder her er tale om en konkurrence mellem privat transport og offentlig transport; derfor kan vi medvirke på dette område.

Der er derudover fra regeringens side givet udtryk for, at man strengere end før vil se på spørgsmålet om personaleforøgelse i den offentlige sektor. Også her vil det konservative folkeparti advare meget imod at lægge enhver stigning for had på disse områder. Vi erkender, at der ikke mindst inden for sociale områder, inden for sygdomsbekæmpende områder og undervisningsområder er en udvikling i gang, der må kræve større personale. Omvendt må vi samtidig tilføje, at forudsætningen for, at det danske samfund skal kunne få råd til at skabe disse undervisningsmæssige, sociale og sygdomsbekæmpende forbedringer, er, at der også i den private sektor er mulighed for en produktionsforøgelse, for kan en sådan produktionsforøgelse ikke gennemføres, fordi der ikke er arbejdskraft nok til stede, har man simpelt hen ikke i det danske samfund økonomisk basis for at gennemføre de forbedringer, som vi alle her er enige om.

Men det er naturligvis klart, at vi ikke kun kan nøjes med at se på det offentlige

forbrug og stigningstakten her. Det vil også være nødvendigt at se på stigningstakten i det private forbrug. Der er her fremsat forslag om en række forhøjede afgifter til det offentlige. For dem alle gælder det efter vor opfattelse, at de ikke har sociale følger-virkninger, og vi har også fra vor side lagt afgørende vægt netop på denne forudsætning. Vi vil gerne også fra vor side understrege, at vi har været med inde i overvejelserne om, hvorvidt en forhøjelse af moms'en kunne være en mulighed, men er her stødt på administrative vanskeligheder og problemer, ikke mindst de administrative byrder, der i forvejen er lagt på kommunerne forud for kildeskattens ikrafttræden den 1. januar 1970, og det har derfor ikke været muligt at gå denne vej.

De foreslåede forhøjelser af vægtafgiften og benzinafgiften og standsningen af den fremtidige indregistrering af de såkaldte papegøjeplader, er derfor sat i stedet for. Vi har lagt afgørende vægt på, at den procentvise forhøjelse af vægtafgiften er væsentlig mindre for de udprægede erhvervs-køretøjer end tilfældet er for personvognene. Vi må erkende, at netop vægtafgiften på lastvogne, på mindre varevogne, er en omkostning for erhvervslivet, men må selvfølgelig også tilføje, at ikke uvæsentlige dele af personvognskørslen har en erhvervs-mæssig baggrund.

I forbindelse med benzinafgiftens forhøjelse har jo allerede den socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, været så elskværdig at fremhæve, at den er af praktisk talt samme størrelsesorden som nedsættelsen i benzinprisen forårsaget af den såkaldte priskrig mellem benzinselskaberne, således at den totale omkostningsstigning, både for den private kørsel og for den mere erhvervsbetonede kørsel altså ikke er til stede.

Derudover er der fremsat forslag om en ændring af loven vedrørende vejledende priser. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at det efter vor opfattelse under alle omstændigheder er bedst, at konkurrencen er så stærk, at den kan være med til at bremse urimeligheder på dette område, og ingen, der i dag kender dansk erhvervsliv, kan benægte, at både den indenlandske konkurrence mellem danske virksomheder og konkurrencen mellem danske og udenlandske virksomheder på det danske